USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jakuba Černoška a soudců JUDr. Ladislava Bognára a Mgr. Petra Juračky ve věci

žalobkyně: **Insolvenční servis v.o.s.**, IČO 073 06 709
sídlem Mišákova 326/15, Nové Sady, 779 00 Olomouc
insolvenční správce dlužníka LIGA o.p.s., IČO 002 02 380
sídlem Jezdecká 1915/21, 792 01 Bruntál
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Bc. Jana J., MSc., MBA**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou Mgr. Hanou Koláčkovou
sídlem Opavská 1776/4, 748 01 Hlučín

o zaplacení 13.345.485 Kč, k odvolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2023 č. j. 15 Cm 20/2022-110,

takto:

I. Odvolání proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně se **odmítá**.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II až IV **ruší** a v tomto rozsahu se mu věc **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud prvního stupně zastavil řízení co do částky 707.991 Kč (výrok I), uložil žalované povinnost zaplatit „žalobci částku 12.637.494 Kč na účet žalobci“ (výrok II), a rozhodl o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 431.700 Kč (výrok III) a České republice soudní poplatek ve výši 631.875 Kč (výrok IV). Částečné zastavení řízení odůvodnil tím, že žalobkyně vzala zpět žalobu ohledně odchozích plateb ze dne 8. 7. 2020 ve výši 109.346 Kč a ze dne 24. 8. 2020 ve výši 139.346 Kč, a dále co do částky 459.299 Kč, která představuje sumu odpovídající výdajovým pokladním dokladům, které byly dohledány poté, co žalobkyně v průběhu řízení získala od Policie ČR část účetních dokladů. Rozhodnutí ve věci samé založil na závěru, že žalovaná jako statutární orgán dlužníka neunesla břemeno tvrzení ohledně účelu použití finančních prostředků jak vybraných v hotovosti z účtu dlužníka, tak co do bezhotovostních převodů. Ohledně každé jednotlivé peněžní transakce vymezené žalobou byla žalovaná povinna uvést, k jakému účelu byly prostředky užity; žalovaná místo toho nabídla pouze obecná nekonkrétní tvrzení. Nedostatečným shledal rovněž tvrzení žalované o zaúčtování každého výběru na účet pokladny, neboť ze samotného zaúčtování nelze dovodit, jak byly prostředky použity. Obdobně ve vztahu k bezhotovostním převodům, kterými měly být různým zapůjčitelům spláceny zápůjčky (které však žalovaná řádně nespecifikovala), případně mělo docházet ke vzájemným plněním mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty Althaia o.p.s, Aperkom z.ú. a DEMOPANELY s.r.o., měla žalovaná mimo jiné tvrdit, kdy a jak byly finanční prostředky třetími osobami poskytnuty dlužníku, což by umožnilo spárovat platby ohledně poskytnutí a splácení

jednotlivých zápůjček, resp. vzájemná plnění mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty, a tak je odlišit od dalších plnění. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Vzhledem k zákonnému osvobození žalobkyně od soudních poplatků a výsledku řízení uložil dle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, žalované povinnost zaplatit soudní poplatek za žalobu, a to v rozsahu ukládané povinnosti.

2. Proti rozsudku, a to v celém jeho rozsahu, podala žalovaná odvolání, kterým požadovala jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Ve vztahu k povinnosti tvrdit rozhodné skutečnosti poukázala, že veškeré doklady a účetnictví byly předány žalobkyni, a proto bez přístupu k účetnictví nemůže tvrdit soudem požadované skutečnosti, potažmo navrhnout odpovídající důkazy. Namítala, že z jejího popisu toku peněžních prostředků je zřejmé, že dlužníkem vydané peníze mu byly posléze vráceny, což odpovídalo dlouhodobému vzájemnému financování mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty, přičemž k tomu marně navrhla vyžádat účetnictví. Součástí účetnictví přitom byly i tzv. prvotní účetní doklady. Shodně jako v průběhu řízení zdůraznila, že v účetnictví jsou veškeré transakce podloženy, a dále že veškerou vybranou hotovost vložila do pokladny, což byl právě důvod výběrů z bankomatů.

3. Žalobkyně se ztotožnila s postupy a závěry soudu prvního stupně a navrhla napadený rozsudek potvrdit jako věcně správný.

4. Odvolací soud předně konstatuje, že žalovaná odvoláním výslovně napadla též výrok o částečném zastavení řízení co do částky 707.991 Kč. Proti rozhodnutí o částečném zastavení řízení je sice odvolání přípustné, avšak vedle tzv. objektivní přípustnosti odvolání je třeba vždy také posoudit, zda je odvolatel k podání opravného prostředku legitimován subjektivně. Nositelem subjektivní legitimace je osoba, které nebylo rozhodnutím soudu plně vyhověno nebo které byla daným rozhodnutím způsobena byť nepatrná újma, kterou lze odstranit rozhodnutím odvolacího soudu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o částečném zastavení řízení je objektivně ku prospěchu žalované, která navíc k tomuto výroku ani žádné odvolací důvody neuvedla, dospěl odvolací soud k závěru, že žalovaná není subjektivně oprávněná brojit proti výroku I napadeného rozsudku, a proto dle ust. § 218 písm. b) o. s. ř. odvolání v této části odmítl.

5. Po přezkoumání zbývající části napadeného rozsudku, jakož i řízení předcházejícího jeho vydání, dospěl odvolací soud k závěru o nutnosti rozhodnutí ve věci samé zrušit (včetně závislých výroků o náhradě nákladů řízení a přenosu poplatkové povinnosti) a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. Z obsahu spisu pro účely tohoto rozhodnutí plyne, že v řízení zahájeném dne 24. 1. 2022 se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 13.345.485 Kč na účet majetkové podstaty dlužníka LIGA o.p.s., neboť žalovaná jako ředitelka dlužníka při výkonu své funkce nejednala s péčí řádného hospodáře. Požadovaná suma sestávala z částky 4.487.919 Kč, kterou v období od 1. 10. 2019 do 29. 12. 2020 žalovaná bezdůvodně vybrala prostřednictvím bankomatů z účtu dlužníka, a dále z částky 8.857.566 Kč představující souhrn odchozích plateb bez právního důvodu z účtu dlužníka ve prospěch třetích osob v období od 23. 4. 2019 do 23. 10. 2020. Součástí žaloby je podrobný přehled jednotlivých transakcí, kterými měla žalovaná způsobit škodu. Podáním doručeným soudu prvního stupně dne 10. 6. 2022 vzala žalobkyně zpět část žaloby ve výši 248.692 Kč odpovídající odchozím platbám z účtu dlužníka ze dne 8. 7. 2020 ve výši 109.346 Kč a ze dne 24. 8. 2020 ve výši 139.346 Kč. Podáním doručeným soudu prvního stupně dne 22. 3. 2023 vzala žalobkyně zpět další část žaloby ve výši 459.299 Kč s odůvodněním, že po získání části účetních dokladů od Policie ČR znovu zkontrolovala šanony účetnictví a dohledala ve vztahu k žalovaným hotovostním výběrům výdajové pokladní doklady za rok 2019 ve výši 71.254 Kč a za rok 2020 ve výši 388.045 Kč.

7. Žalovaná k výběrům z bankomatů tvrdila, že všechny byly zaúčtovány na účet pokladny, ze které byly posléze hrazeny různé výdaje, mimo jiné i mzdy, přičemž šlo o dlouholetou běžnou praxi.

K důkazu doložila „hlavní knihu úpadce, účet pokladna“ za období od 1. 10. 2019 do 31. 12. 2019. Ve vztahu k bezhotovostním převodům uvedla, že probíhaly na základě dohody mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty Althaia o.p.s, Aperkom z.ú. a DEMOPANELY s.r.o. Platby mezi nimi byly vzájemné, tedy vedle odchozích plateb z účtu dlužníka, které jsou předmětem žaloby, mu na tento účet přicházely platby od uvedených subjektů. Dále uvedla, že v období let 2006 - 2019 poskytla ze svých prostředků a prostředků od přátel (P., Ch., K., Ř., T.) dlužníku zápůjčky, a to v celkové výši 14.384.000 Kč, a dlužník v období let 2013 - 2019 vrátil celkem 10.973.000 Kč. Převod ze dne 24. 6. 2020 označila za mylnou platbu, která byl následně vrácena.

8. Přípisem ze dne 20. 7. 2022 soud prvního stupně vyzval žalovanou, nechť u každé jednotlivé položky výběrů a převodů uvede účel transakce, její právní důvod a doloží důkazy. Ohledně tvrzených zápůjček je přitom nutno tvrdit a doložit konkrétní smlouvy, věřitele, a specifikovat, co bylo z prostředků získaných zápůjčkou uhrazeno. Podáním doručeným soudu prvního stupně dne 5. 9. 2022 žalovaná doplnila, že prvotní účetní doklady dlužníka jsou v držení žalobkyně, případně Policie ČR, sama má pouze doklady k zápůjčkám. Vklady do dlužníka (zřejmě její zápůjčky) nemůže všechny doložit (tím patrně mínila zápůjčky do roku 2009 ve výši 1.570.000 Kč), neboť až v následném období byla vždy na konci roku „vystavena“ smlouva o zápůjčce ohledně poskytnutých prostředků za daný rok. K tomu doložila smlouvy o zápůjčkách, které nebyly „vyrovnány“. Předmětem zápůjček byly jak její vlastní prostředky, tak i prostředky, které ji poskytli přátelé. Vracení zápůjček bylo realizováno jak převodem na účet, tak i v hotovosti, přičemž v účetnictví pokladny byl na konci roku souhrnný interní doklad s označením „JJ“. K tomu doložila hlavní knihu za rok 2019, z níž má také vyplývat souhrnný převod do ostatních pokladen, které byly vedeny ohledně jednotlivých realizovaných projektů. Sdělila, že hlavní knihu za rok 2020 nemá v dispozici, žádné účetní doklady však nebyly zatajeny a měly by být v držení žalobkyně nebo Policie ČR. V tomto podání se podrobně vyjádřila ohledně účelu jednotlivých bezhotovostních převodů (převážně převody mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty dlužníka), a dále k vracení zápůjček dlužníku, převodu ze dne 7. 10. 2019 (označila jako platbu z části odůvodněnou realizací konkrétního projektu a z části jako vrácení zápůjčky - podíly však nespecifikovala) a převodu ze dne 20. 11. 2019 na účet mzdové účetní (vysvětlila jako nutný z důvodu, aby účetní tyto prostředky mohla v hotovosti použít pro účely dlužníka); tedy šlo o vklad hotovosti do pokladny v situaci, kdy žalovaná jako jediná osoba oprávněná nakládat s prostředky na účtu dlužníka, nebyla přítomna, a přitom bylo třeba zajistit pro dlužníka hotovost.

9. Při jednání konaném dne 31. 1. 2023 žalovaná uvedla, že důvodem výběrů z bankomatů a následného vložení vybraných částek do pokladny byla potřeba vyplácet mzdy řadě zaměstnancům v hotovosti, neboť neměli založené účty. Hlavními knihami a smlouvami o půjčkách chce prokázat vklady prostředků do dlužníka, a to jak svých, tak i prostředků získaných od přátel, přičemž účetní knihy prokáží oběh finančních prostředků mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty. Soud prvního stupně následně žalovanou poučil, že ke každému výběru musí uvést, k jakému konkrétnímu účelu ve prospěch dlužníka byly prostředky použity a k tomu označit důkazy; obdobně ji poučil ohledně důvodů bezhotovostních převodů a následcích neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního (ust. § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.).

10. Podáním doručeným soudu prvního stupně dne 2. 3. 2023 žalovaná zopakovala, že veškeré v žalobě uvedené platby jsou řádně zaevidovány v účetnictví, dále že žalobkyně nijak nezohlednila příchozí platby, že sama není schopna doložit účetní knihu za rok 2020, a že vzhledem k činnosti dlužníka musela být řada plateb realizována v hotovosti. Ohledně zápůjček navrhla výslechy svědků (tento důkazní návrh posléze vzala zpět), dále požadovala, aby žalobkyně předložila prvotní účetní doklady, a aby soud prvního stupně vyžádal hlavní účetní knihu za rok 2020, a zadal vypracování znaleckého posudku. Součástí tohoto podání jsou tabulky obsahující jednak roční „vklady“ do dlužníka od žalované, resp. „přátel“ (tedy zjevně zápůjčky), a dále souhrny vzájemných plnění mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty. Znalecký posudek měl přitom prokázat, že do dlužníka

byly vkládány i prostředky od žalované, a že tyto prostředky byly vráceny, že všechny vybrané prostředky byly evidovány v pokladně a že účetní operace v pokladnách odpovídaly realizovaným projektům, přičemž výdaje projektů jsou dohledatelné v „on line prostředí“ projektů. V rámci závěrečného návrhu uvedla, že její postavení je ztížené, neboť účetnictví je v držení žalobkyně, a proto navrhovala znalecký posudek.

11. Dle ust. § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř., k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v průběhu řízení.

12. Dle ust. § 52 odst. 2 z. o. k., je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen voleného orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.

13. Dle ust. § 129 odst. 2 o. s. ř., předseda senátu může uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k důkazu, aby ji předložil, nebo ji opatří sám od jiného soudu, orgánu nebo právnické osoby.

14. Soud prvního stupně správně konstatoval, že s ohledem na charakter tohoto řízení (o náhradu škody, kterou měl právnické osobě způsobit její statutární orgán porušením péče řádného hospodáře), nese žalovaná důkazní břemeno ohledně prokázání, že při realizaci peněžních transakcí, které jsou předmětem žaloby, jednala s péčí řádného hospodáře, tedy v zájmu společnosti - dlužníka. Předpokladem unesení důkazního břemene je unesení břemene tvrzení, což znamená, že žalovaná uvede okolnosti, z nichž plyne, že v konkrétním případě jednala s péčí řádného hospodáře. K takto uvedeným konkrétním tvrzením potom musí označit důkazy, jimiž mají být prokázány. Břemeno tvrzení tak vyjadřuje procesní odpovědnost účastníka řízení za to, že v řízení tvrdil všechny skutečnosti významné pro rozhodnutí.

15. Závěr soudu prvního stupně, že žalovaná břemeno tvrzení neunesla, je však přinejmenším předčasný.

16. Vůči části žaloby představované nedůvodnými výběry z bankomatů žalovaná opakovaně tvrdila, že v souladu s dlouholetou praxí a potřebami dlužníka byly hotovostní prostředky vybrané z účtu vloženy do pokladny dlužníka a následně použity na provozní výdaje a mzdy zaměstnanců (tj. ve prospěch dlužníka). K bezhotovostním převodům přitom uvedla, že odpovídají vzájemné finanční spolupráci či výpomoci mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty Althaia o.p.s, Aperkom z.ú. a DEMOPANELY s.r.o. (dle označení adresátů plateb jsou jednotlivé převody snadno identifikovatelné i v žalobě), přičemž tyto vzájemné převody souhrnně vyčíslila (viz tabulka založená v přílohové obálce pod č. 16). Převod ze dne 24. 6. 2020 označila jako mylnou platbu, která byla následně vrácena. K převodu ze dne 7. 10. 2019 uvedla, že jeho důvodem měla být zčásti úhrada realizovaného projektu a zčásti vrácení zápůjčky. Důvodem převodu ze dne 20. 11. 2019 na účet mzdové účetní mělo být zajištění hotovosti pro potřeby dlužníka. Zbývající převody mají představovat vracení zápůjček, které dlužníku poskytla ze svých prostředků, příp. prostředků dalších osob, přičemž jednotlivé „vratky“ zápůjček označila osobou věřitele. Vedle těchto tvrzení žalovaná opakovaně uvedla, že nedisponuje většinou relevantních účetních podkladů (což odpovídá stavu, že již není statutárním orgánem dlužníka), a proto požadovala, aby žalobkyně doložila účetnictví včetně tzv. prvotních dokladů.

17. Dle odvolacího soudu tak žalovaná v rámci svých možností, které jsou objektivně limitované časovým odstupem, množstvím žalovaných transakcí a především tím, že nedisponuje relevantními podklady dlužníka, a to zejména účetnictvím, přednesla přinejmenším základy tvrzeného skutkového stavu o nakládání s prostředky dlužníka. Za tohoto stavu pak bylo namístě postupem dle ust. § 129 odst. 2 o. s. ř. žalobkyni uložit předložení účetních dokladů, resp. celého účetnictví (případně i žalované zpřístupnit systém realizovaných projektů dlužníka), a umožnit tak žalované upřesnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů.

18. V této souvislosti je nutné uvést, že odvolací soud nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně ohledně otázky tzv. informačního deficitu (viz odst. 73 až 75 odůvodnění napadeného rozsudku). Nejvyšší soud např. v rozsudku ze dne 21. 10. 2020 sp. zn. 27 Cdo 2564/2019 poukázal na ustálenou judikaturu, dle níž *„V některých případech strana zatížená důkazním břemenem však objektivně nemá a nemůže mít k dispozici informace o skutečnostech významných pro rozhodnutí ve sporu, avšak protistrana má tyto informace k dispozici. Jestliže pak strana zatížená důkazním břemenem přednese alespoň „opěrné body" skutkového stavu a zvýší tak pravděpodobnost svých skutkových tvrzení, nastupuje vysvětlovací povinnost protistrany; nesplnění této povinnosti má za následek hodnocení důkazu v neprospěch strany, která vysvětlovací povinnost nesplnila"*. Výše shrnutá skutková tvrzení žalované přitom lze bez pochybností považovat za dostatečné „opěrné body" skutkového stavu. Úvaha soudu prvního stupně, že žalobkyně nedisponuje výdajovými doklady, neboť právě jejich absence byla důvodem podání žaloby (ohledně výběrů hotovosti), je svým způsobem spekulací, která se navíc ani nevztahuje k podstatné části žaloby představované bezhotovostními převody. Tvrdí-li přitom žalovaná, že hotovostní platby byly užity např. pro vyplácení mezd zaměstnanců (o čemž má svědčit obsah hlavní účetní knihy), pak tato okolnost by měla být zjistitelná i z jiných než jen výdajových dokladů. Uvedenému příkladu užití hotovostních prostředků odpovídá vysvětlovací povinnost žalobkyně, jakým (jiným) způsobem dlužník vyplácel dotčené zaměstnance. Obdobně bude v zájmu žalobkyně podat vysvětlení ohledně vzájemných finančních toků mezi dlužníkem a spřízněnými subjekty, neboť pokud se poukázané peněžní prostředky dlužníku posléze vrátily, pak v rozsahu vrácených peněz bude patrně obtížné dovodit škodu. Totéž platí i ohledně „vkladů do dlužníka" (zápůjček) a jejich vracení. Jedná se přitom o informace, které by měly být zjistitelné z účetních dokladů dlužníka či výpisů z bankovního účtu.

19. Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud napadený rozsudek jako minimálně předčasný ve výrocích II až IV zrušil dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a dle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

20. V dalším řízení soud prvního stupně dle ust. § 129 odst. 2 o. s. ř. uloží žalobkyni předložit relevantní doklady dlužníka (patrně celé účetnictví za rozhodné období), a to za účelem doplnění tvrzení a důkazů žalovanou. Při hodnocení břemene tvrzení i důkazního na straně žalované přihlédne k vysvětlovací povinnost žalobkyně. Vyloučena není ani aplikace ust. § 52 odst. 2 z. o. k.

21. K rozsahu nezbytných tvrzení ohledně nakládání s hotovostí vybranou žalovanou z účtu dlužníka odvolací soud poukazuje na závěry Nejvyššího soudu obsažené např. v usnesení ze dne 31. 1. 2022 sp. zn. 27 Cdo 2293/2021: „*Jestliže žalující společnost s ručením omezeným tvrdí a prokáže, že žalovaný jakožto jednatel společnosti vybral z jejího účtu či z pokladny postupně peněžní prostředky, aniž by bylo zřejmé, jak (na co) byly tyto prostředky využity, je žalovaný jednatel podle § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 obch. zák. povinen tvrdit a prokázat, že tyto peněžní prostředky byly využity ve prospěch společnosti. Dokazování toho, že žalovaný peněžní prostředky využil pro společnost, totiž není důkazem vzniku škody. Jde o otázku jednání s péčí řádného hospodáře, ohledně které nese důkazní břemeno žalovaný.*", a zejména v rozsudku ze dne 7. 12. 2022 sp. zn. 27 Cdo 1659/2022: *„Samotné tvrzení žalovaných, že vybrané peníze vložili do pokladny dlužnice a z těchto peněz posléze hradili mzdy, cestovné, stravné, faktury a nákupy materiálu a pohonných hmot, nevypovídá nic o tom, že jednotlivé úhrady (výdaje) činěné z pokladny dlužnice byly skutečně využity ve prospěch dlužnice. K zodpovězení této otázky je totiž nutné zkoumat, jaké konkrétní dluhy byly za společnost těmito úhradami plněny, zda k těmto plněním existovaly platné právní důvody a zda při založení těchto právních důvodů a při plnění dluhů z nich vzniklých žalovaní postupovali s nezbytnou loajalitou, s potřebnými znalostmi a s pečlivostí.*".

22. Odvolací soud dále upozorňuje, že zpětvzetí části žaloby ve výši 459.299 Kč bylo neurčité, neboť žalobkyně k této sumě nepřiřadila konkrétní v žalobě uvedené hotovostní výběry z bankomatů. Není tak zřejmé, ohledně kterých dílčích nároků ve výši 459.299 Kč vzala žalobkyně žalobu zpět, a tedy není ani zřejmé, které zbývající hotovostní výběry mají představovat žalovanou škodu, o níž soud prvního stupně věcně rozhodl. Co do „hotovostních výběrů" se proto po částečném zpětvzetí

žaloby tato stala neurčitou, tedy neprojednatelnou. Tato vada je přitom dalším důvodem pro zrušení napadeného rozsudku v uvedené části dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř.

23. Vadu neprojednatelnosti žaloby v této části proto soud prvního stupně v dalším řízení odstraní (pokusí se odstranit) postupem dle ust. § 43 o. s. ř.

24. V dalším rozhodnutí se soud prvního stupně vyvaruje neurčitosti věcného výroku (formulace „zaplatit žalobci na účet žalobci“ (správně navíc „žalobkyně“), jakož i nedostatečného odůvodnění nákladového výroku poukazem pouze na ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., přestože významná část řízení byla v důsledku částečného zpětvzetí žaloby zastavena (srov. § 146 odst. 2 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. k) o.s.ř./.

Olomouc 13. února 2024

Mgr. Jakub Černošek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.